Duada kalpçe dili

Kenan Bal: “Bulaşıcı hastalıktan ve salgından zarar görenler nasıl dua etmeliler?”

Dert Dua Ettirir

Anonim bir söz vardır: “Dert söyletir”. Biz, “dert dua ettirir” diyelim.

Zaten Rabbimiz, “duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?”1 Buyuruyor. Peygamber Efendimiz (asm) de, “Dua kulluğun ta kendisidir.”2 Buyuruyor.

Biz kul isek dua bize yakışır. Cevap vermek veya kabul etmek Cenab-ı Allah’ın şe’nidir. Duanın bizim için can alıcı yönü şu ki: Sesimizi duyan birisi var! Kalbimizin sızlanışlarını işitir. Her şeye eli yetişir. Her bir arzumuzu yerine getirir. Aczimize merhamet eder. Yoksulluğumuza medet eder.3

Öyleyse ne gam, ne keder düşer bize! Sadece O’na, sıcak bir dost gibi eğer el açamadık ise ona yanalım! Vefalı bir sırdaş gibi O’ndan medet istemedik ise, ona ağlayalım. Rabbimiz bilip O’na dönemedik ise, başımızı taşlara vuralım!

Hatasız temsil olmaz… Varsayalım ki, vefakâr bir arkadaşımız vardı. Bir gün aniden karşımıza çıkıyor. Biz de, “Ben de seni arıyordum. Gel beni bir dinle. Patlayacağım!” diyoruz ve onu bir kenara çekiyoruz. Anlatıyoruz, anlatıyoruz ya… O da dinliyor. Aslında belki de işi gücü vardır. Bize verecek çok da zamanı yoktur. Ama bizi kıramaz ve en azından bizi kırmamak için dinler gözükür. Bir çare de tavsiye etmez aslında. Hı he demekten başka… Biz yine de, bir çare bulamamışsak bile, ona içimizi dökmekle kuş gibi rahatlarız.

Günahkârım De!

Dua bundan çok daha tesirlidir, çok daha rahatlatıcıdır, çok daha gerçekçidir. Çünkü seni dinleyen Rabb’indir. Misalde muhatabımız dost olmadığı halde dost gözükebilir. Elinden bir şey gelmediği halde, seni rahatlatmak için senin lehine esip gürleyebilir.

Oysa Rabbin böyle mi? Sen O’nu dost bildiğinde, O seni gerçek dost olarak dinler. Senin O’na sevgin kırık dökük de olsa, O seni gerçekten sever. Sen O’na yürüyerek gitsen, O seni koşarak karşılar. Sen O’ndan yardım istediğinde inayetini esirgemez. Ummadığın yardım seçenekleri elindedir. Seni gerçekten dinler ve derdine deva

olur.

Ne mi anlatacaksın? Bir sırdaşına ne anlatırsan onu anlat! Ne dertlenirsen onu dertlen! Derdin varsa tabiî ki. Derdin yoksa yine O'na dön ve şükret!

Dua budur aslında. Dert yandığın zatın Allah olmasıdır. Derdine deva bulacağın kapı, o kapıdır. Ve sen o her derdine derman bulacağın kapıyı çalıyorsun. Yani dua ediyorsun.

Allah'ım zalim oldum de! Günahkârım de! Ben çok kötüyüm, zalimi de, zalimin zulmünü de hoş gördüm de. Masumun ve mazlumun hukuku çiğnenirken ses çıkarmadım de. Mütegallibenin gücünde hak var sandım de. Beni bağışlamazsan ben mahvoldum de.

Kalbimizden Ne Geçiyorsa

Yunus Aleyhisselam da böyle dua etti ve necat buldu: "Allah'ım! Senden başka ilah yoktur. Seni her türlü kusurdan tenzih ederim. Kusurlarımı bağışla. Ben kendime zulmettim."4 dedi ve deniz, gece ve balık aleyhine ittifak etmişken, her taraftan ümit kesilmişken, birden derdine derman buldu ve kurtuldu.5

En etkili dua elimizi ve kalbimizi açtığımızda kalbimizden ne geçiyorsa, neyi dert biliyorsak, hangi şey zorumuza gitmişse, bizi ağlatan ne ise, mutlaka olmasını istediğimiz ne varsa, olmamasıyla bizim veya insanlığın ne gibi kayıplarını görmüşsek açık yüreklilikle, bizi dinleyen bir Rabbimiz var olduğunu bilerek ve inanarak, derdimize deva bulacağımızı umarak, asla yeis içine düşmeden, kalbimizden çıkıp dilimizden dökülen cümlecikler var ya…

İşte size tesirli bir dua! Kalpçe dilimizi kullanarak yaptığımız dua!

İnsanın, kendini en büyük sanırken, gözle görünmeyen bir virüse yenik düşünce, aczinin farkına varıp, Allah'ın büyüklüğünü hatırlaması… Allah'a dönüş yapması… Allah'ı hatırlattığı için, virüse de teşekkür etmesi en tesirli duadır. Bu dua insanlığı bile kurtarır.

Dipnotlar:
1-Furkan Suresi: 77
2-Tirmizî
3-Sözler, s. 355
4-Enbiya Suresi: 87
5-Lem'alar,s. 18